

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เพื่อที่จะตายขณะที่มีชีวิตขณะที่อยู่ในร่างกาย จงฝึกฝน “ฉันคือดวงวิญญาณและอีกผู้หนึ่งนั่นคือดวงวิญญาณเช่นกัน” ความผูกพันยึดมั่นจะถูกตัดขาดไปด้วยการฝึกฝนนี้
- คำถาม:** อะไรคือจุดหมายปลายทางที่สูงสุด? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของผู้ที่ไปถึงจุดหมายปลายทางนั้น?
- คำตอบ:** การตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อผู้ที่มีร่างกายทั้งหมด และมีสำนักของความ เป็นพี่น้องเสมอคือจุดหมายปลายทางสูงสุด เพียงผู้ที่ฝึกฝนการอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ หากลูกไม่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะเฝ้าแต่ติดกับที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ไม่ว่าจะในร่างกายของลูกเองหรือในร่างกายของเพื่อนฝูงและญาติมิตร ลูกจะชอบบางสิ่งของผู้อื่นหรือลูกจะชอบร่างกายของใครบางคน ผู้ที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูงสุดนั้นไม่สามารถรักร่างกายที่มีตัวตนได้ สำนึกรู้ของร่างกายของเขาจะถูกตัดขาดไปแล้ว

โอมซานติ พ่อทางจิตพูดกับลูกทางจิตว่า ดูลิ พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกับตัวพ่อเอง เวลาที่พ่อจะมาที่นี่เพื่อทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับพ่ออย่างไร? พ่อไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า พ่อไม่มีตัวตนและพ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับตัวพ่อเอง นั่นคือ เพื่อทำให้ลูกไม่มีตัวตนและเพื่อสอนลูกถึงวิธีที่จะตายในขณะที่มีชีวิต พ่อพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน พ่อไม่มีสำนึกของร่างกายนี้ขณะที่อยู่ในร่างกาย พ่อไม่ได้มีสำนึกของร่างกายนี้ ร่างกายนี้ไม่ได้เป็นของพ่อ ลูกต้องขจัดสำนึกของร่างกายออกไปด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณต้องกลับบ้านกับพ่อ เช่นที่พ่อได้ยืมร่างกายนี้มาใช้ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณยืมร่างกายมาเพื่อเล่นบทบาทของเขาด้วยเช่นกัน ลูกได้ใช้ร่างกายมาชาติแล้วชาติเล่าเวลานี้ แม้ว่าพ่อจะมีชีวิตอยู่ในร่างกายนี้ พ่อก็ยังคงละวาง นั่นคือ พ่อได้ตายจากร่างนี้ การละร่างกายของลูกเรียกได้ว่าเป็นการตาย ลูกเช่นกันต้องตายในขณะที่มีชีวิตจากร่างกายของลูก พ่อคือดวงวิญญาณและลูกคือดวงวิญญาณเช่นกัน ลูกต้องการกลับไปกับพ่อหรือลูกยังต้องการนั่งอยู่ที่นี้? ลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายมาชาติแล้วชาติเล่า เช่นที่พ่อนั้นปราศจากร่าง ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองปราศจากร่างเช่นกันในขณะที่มีชีวิต เวลานี้เราต้องกลับไปกับบาบา เช่นที่,นี่คือร่างเก่าของบาบา ดังนั้น ลูกดวงวิญญาณมีร่างเก่าด้วยเช่นกัน ลูกต้องละทิ้งรองเท้าเก่า เช่นที่พ่อไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดกับผู้นี้ ดังนั้น ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากรองเท้าเก่าเช่นกัน ลูกมีนิสัยของความผูกพันยึดมั่น พ่อไม่มีนิสัยนั้น พ่อตายแล้วขณะที่มีชีวิต ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิตเช่นกัน หากลูกต้องการกลับบ้านกับพ่อแล้วจงฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกมีสำนึกของร่างกายอย่างมาก อย่าได้ถามเลย! แม้กระทั่งเมื่อร่างกายมีโรคภัย ดวงวิญญาณก็ไม่ได้ทิ้งร่างกายนั้นไว้ตามลำพัง ลูกต้องตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกกับร่างนั้น เราต้องกลับบ้านกับบาบาอย่างแน่นอน ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองแยกจากร่างกายเหล่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าการตายขณะที่มีชีวิต เพียงจดจำบ้านของลูก ลูกได้มีชีวิตอยู่ในร่างกายมาชาติแล้วชาติเล่า และเหตุนี้เองลูกต้องเพียรพยายาม ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต พ่อเข้ามาในผู้นี้ชั่วคราวเท่านั้น ดังนั้นขณะที่เคลื่อนไหวจงพิจารณาว่าตนเองได้ตายไปแล้ว นั่นคือด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จะไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับผู้มีร่างกายใดๆ โดยทั่วไปแล้วทุกคนมีความผูกพันยึดมั่นต่อใครคนใดคนหนึ่งและพวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ได้เห็นบุคคลนั้น ลูกควรขจัดการจดจำระลึกถึงผู้มีร่างกายออกไปอย่างสิ้นเชิง เพราะจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ขณะที่รับประทานและดื่ม มันควรจะเป็นราวกับว่าลูกไม่อยู่ในร่างกายนั้น ลูกต้องทำให้สภาพนี้มั่นคง เพราะเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถเข้ามาสู่ลูกประคำของเพชรพลอยทั้งแปด ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูงโดยปราศจากการเพียรพยายามตรามเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกควรพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้น เช่นที่บาบากำลังนั่งในผู้นี้ชั่วคราว ในทำนองเดียวกันเวลานี้เราต้องกลับบ้านเช่นกัน เช่นที่บาบาไม่มีความผูกพันยึดมั่น ในทำนองเดียวกันเราก็ไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นเช่นกัน พ่อต้องนั่งในร่างนี้เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้มีร่างกาย “ผู้นี้ดีมาก เธออ่อนหวานมาก” สติปัญญาของดวงวิญญาณลูกตั้งไปที่นั่น พ่อพูดว่าอย่ามองดูร่างกาย มองดูดวงวิญญาณ ด้วยการมองดูร่างกาย ลูกก็ติดกับ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกมีความผูกพันยึดมั่นมาชาติแล้วชาติเล่าด้วยเช่นกัน บาบาไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆ และเหตุนี้เองพ่อจึงมาเพื่อสอนลูก พ่อตัวท่านเองพูดว่า พ่อไม่ได้ติดกับในร่างกายนี้ ลูกติดกับในร่างนี้ พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูก เวลานี้ 84 ชาติเกิดของลูกได้สิ้นสุดลงแล้ว ดังนั้นเวลานี้จงขจัดสำนึกที่เป็นร่างของลูกออกไป ด้วยการไม่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็เฝ้าแต่ติดกับอยู่ที่ใดที่หนึ่ง หากลูกชอบบางสิ่งหรือบางคน หรือหากลูกชอบร่างกายของผู้ใด ลูกจะเฝ้าแต่จดจำผู้นั้นแม้กระทั่งขณะที่อยู่ที่บ้าน หากมีความรักต่อร่างกาย

ลูกก็จะพ่ายแพ้ บางคนเสียหายอย่างมากในลักษณะนี้ พ่อพูดว่าตัดความสัมพันธ์ของสามีและภรรยาและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ผู้หนึ่งคือดวงวิญญาณและหนึ่งคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จิตสำนึกของร่างกายจะถูกขจัดออกไปเรื่อยๆ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกสามารถไตร่ตรองเรื่องนี้ได้ดีมาก ลูกไม่สามารถระโศกด้วยความกระตือรือร้นโดยปราศจากการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ควรมั่นคงที่ลูกต้องกลับไปกับพ่ออย่างแน่นอน สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง วงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ ได้สิ้นสุดลงแล้ว และต้องเริ่มต้นอีกครั้ง หากลูกไม่ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากร่างเก่าออกไป ลูกจะติดกับไม่ไว้ในร่างกายของลูกเองหรือในร่างของเพื่อนฝูงและญาติมิตร ลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของลูกกับผู้ใด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ฉันดวงวิญญาณไม่มีตัวตนและพ่อก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ลูกจดจำพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาค้างคาวจร เมื่อลูกพูดว่า “โอ้ พระผู้!” ซึ่งวลีก็ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกไม่สามารถพูดว่า “โอ้ พระผู้” กับผู้ที่มีร่างกาย ทุกคนไปที่วัดชีวาและกราบไหว้บูชาท่าน ด้วยการพิจารณาว่าท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด นั่นคือผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เริ่มแรกความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีสิ่งใดเจือปน เป็นความเลื่อมใสศรัทธาของเพียงผู้เดียว แล้วสิ่งนั้นก็กลับมามีสิ่งเจือปนเช่นกัน พ่ออธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงแล้วจงฝึกฝนสิ่งนี้ ละทิ้งจิตสำนึกของร่างกาย แม้กระทั่งชั้นยาสซีก็ละทิ้งกิเลส ก่อนหน้านั้น พวกเขาเคยสโตประธาน แต่แม้กระทั่งพวกเขาก็กลับมาโมโหประธานในเวลานี้ ดวงวิญญาณที่สโตประธานมีแรงดึงดูดที่ดึงดูดดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์เข้ามา เพราะดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะกลับมาเกิดใหม่ เพราะดวงวิญญาณเหล่านั้นบริสุทธิ์ พวกเขาจึงดึงดูดผู้อื่นและผู้คนมากมายก็กลายเป็นสาวกของเขา ยิ่งพวกเขามีพลังของความบริสุทธิ์มากเท่าใด พวกเขา ก็ยังมีสาวกมากเท่านั้น พ่อที่มีความบริสุทธิ์เสมอและแฝงตัว ท่านมีถึงสองเท่า แต่พลังกำลังทั้งหมดเป็นของผู้เดียวนั้น ไม่ใช่ของผู้นี้(บราห์มา) เป็นผู้เดียวนั้น ไม่ใช่บราห์มานี้ที่ดึงดูดลูกในตอนเริ่มต้น เพราะผู้เดียวนั้นบริสุทธิ์เสมอ ลูกไม่ได้วิ่งตามผู้นี้ ผู้นี้พูดว่า ฉันอยู่ในหนทางครอบครัวยิ่งมากที่สุดถึง 84 ชาติเกิด ผู้นี้ไม่สามารถดึงดูด พ่อพูดว่าพ่อดึงดูด แม้ว่าชั้นยาสซีจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ก็ไม่มีพวกเขาคนไหนที่จะบริสุทธิ์เท่ากับพ่อ พวกเขาถ่ายถอดคัมภีร์ ฯลฯ ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและบอกลูกถึงสาระของพระเวทย์ และคัมภีร์ทั้งหมด พวกเขาได้แสดงให้เห็นรูปภาพของบราห์มาปรากฏออกมาจากสะดือของวิษณุ แล้วพวกเขาก็แสดงให้เห็นคัมภีร์ในมือของบราห์มา เวลานี้วิษณุจะไม่บอกความลับของคัมภีร์ผ่านบราห์มาแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่าวิษณุเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า พ่อพูดกับลูกผ่านบราห์มานี้ พ่อไม่ได้พูดกับลูกผ่านวิษณุ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างบราห์มาและวิษณุ บราห์มากลายเป็นวิษณุ และแล้วหลังจาก 84 ชาติเกิด ก็มีการบรรจบพบกันนี้ นี่คือนวัตกรรม เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์เช่นนั้น และต้องมีการอธิบาย เวลานี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ต้องตายขณะที่มีชีวิต ลูกกำลังมีชีวิตอยู่ในร่างนั้นใช่ไหม? ลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ แล้วลูกจะกลับบ้านกับบาบา ลูกจะไม่พาร่างนั้น ฯลฯ ไปกับลูก เวลานี้ บาบมาได้มาแล้ว ดังนั้น โยกย้ายทุกอย่างไปสู่โลกใหม่ ผู้คนให้ทานและทำบุญเพื่อที่ได้รับบางสิ่งในชาติเกิดถัดไปของเขา ลูกจะได้รับทุกอย่างในโลกใหม่ด้วยเช่นกัน เพียงผู้ที่ทำสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะทำสิ่งนี้ จะไม่มีสิ่งใดมากกว่าหรือน้อยกว่า ลูกจะเฝ้าดูต่อไปอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดสิ่งใด ถึงกระนั้นก็ตาม พ่ออธิบายว่า ลูกจะต้องไม่มีความหึงหวงใโสใดๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ลูกได้ทำ ฉันดวงวิญญาณจะละร่างนี้และกลับบ้าน แล้วฉันจะไปสู่โลกใหม่และรับร่างใหม่ มีการจดจำว่า รามไปแล้วและราวันไปแล้ว ครอบครัวยุคก่อนหน้านั้นใหญ่โตมาก ลูกเป็นเพียงกำมือเดียวเท่านั้น ทั้งหมดนี้คือชุมนุมของราวัน ชุมนุมของรามของลูกจะเล็กมาก เพียงเก้าแสนเท่านั้น ลูกคือดวงดาวของโลก แม่พ่อและลูกๆ ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า พยายามที่จะตายขณะที่มีชีวิต เมื่อมองเห็นบางคน หากมันเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าบุคคลนั้นดีมากและเธออธิบายด้วยความอ่อนหวานมาก นั่นคือการจุ่มจากมายาเช่นกัน มายาล่อลวงลูก หากไม่ได้อยู่ในโชคของผู้นั้น มายาก็เข้ามาอยู่เบื้องหน้าเขา ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่เขามากมายเพียงใดก็ตาม เขาจะรู้สึกโกรธ เขาจะไม่เข้าใจว่าสำนึกที่เป็นร่างที่ทำให้เขาทำเช่นนั้น หากลูกพยายามที่จะอธิบายอีก เขาก็จะหยุดลง ดังนั้น ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรัก หากว่าหัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใครบางคน อย่าได้ถามเลย? ลูกคลั่งไคล้ไปแล้ว มายาทำให้ลูกสิ้นสติอย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เอง พ่อพูดว่า อย่าได้ติดกับอยู่ในรูปและนามของใคร นั่นคือดวงวิญญาณ และฉันต้องรักพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่างเท่านั้น นี่คือการเพียรพยายามเดียวเท่านั้น อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ใด ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกเฝ้าแต่จดจำผู้ที่ให้ความรู้กับลูก ที่เขอนั้นอ่อนหวานมากและอธิบายได้ดีมาก โอ! แต่เป็นเพราะความรู้ที่แสนหวาน เป็นดวงวิญญาณที่อ่อนหวาน ร่างกายไม่ได้อ่อนหวาน เป็นดวงวิญญาณที่พูด อย่าบ้าคลั่งกับร่างกาย ทุกวันนี้มีสิ่งนี้มากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “แม่! แม่! (Ma, Ma)” ต่อนันดมัยมา(เป็นกुरुที่เป็นผู้หญิงชื่อนันดมัยมา) ขณะที่พวกเขาจดจำเธอ อัจชะ พ่ออยู่ที่ใด? ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อหรือแม่? แม่ได้รับเงินมาจากไหน? ไม่มีบาปใดของลูกที่จะถูกตัดไปด้วยการพูดว่า “แม่

แม่ (Ma Ma)” พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้ติดกับในรูปและนามหรือมีการกระทำบาปมากขึ้น เพราะลูกไม่เชื่อฟังพ่อ ลูกมากมายได้ลืมพ่อ พ่ออธิบายว่า พ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป ดังนั้น พ่อจะพาลูกกลับไปอย่างแน่นอน ดังนั้นจดจำพ่อ ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดไป ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้จดจำผู้คนมากมาย อย่างไรก็ตาม ลูกจะทำได้โดยปราศจากพ่อ? พ่อไม่ได้บอกลูกให้จดจำ มา! พ่อบอกลูก ให้จดจำพ่อ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทำตามการกำหนดของพ่อ ลูกต้องเฝ้าแต่อธิบายให้แก่ผู้อื่นตามการกำหนดของพ่อ ลูกไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น ของฉันคือพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น บาบ ฉันจะอุทิศตนแก่ท่านเท่านั้น ลูกต้องอุทิศตนเองแก่ชีพบบาผู้เดียว ลูกต้องละทิ้งการจดจำคนอื่น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเฝ้าแต่จดจำผู้คนมากมาย ที่นี้ลูกมีชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น ถึงกระนั้นก็ตาม บางคนทำตามการกำหนดของเขาเอง และดังนั้นพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เช่นไร? พวกเขากลับมาสับสนว่า ฉันจะจดจำจุดได้อย่างไร? โอ แต่ลูกจดจำว่าลูกคือดวงวิญญาณ ไซ้ใหม่? ดวงวิญญาณคือจุด พ่อของลูกคือจุดด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกจากพ่อ แม่ (กูรูหญิงชื่ออนันดมัย) ยังคงเป็นผู้ที่มีร่างกาย ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากผู้เดียวที่ปราศจากร่าง ดังนั้นจงละทิ้งทุกสิ่งและเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับผู้เดียว อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตาพ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะจับสันสำนึกใจของร่างกาย ขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ฝึกฝนการตายจากร่างกายของลูก กลับมาละวางนั้นไม่ได้อยู่ในร่างกาย เพียงแต่มองดูดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง
2. ลูกต้องไม่คลั่งไคล้กับร่างกายของใคร มีความรักต่อพ่อที่ปราศจากร่างผู้เดียว เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มา โยคี และได้รับพรโดยการรักษาสมดุลของการทำงานรับใช้และทำความเพียรพยายามกับตนเอง

คาร์มา โยคีคือผู้ที่มีสมดุลของโยคะขณะที่มีการกระทำ งานรับใช้หมายถึง มีการกระทำ และ การทำความเพียรพยายามกับตนเองหมายถึงการเป็นโยคยูคต์ เพื่อที่จะรักษาสดุลของทั้งสองนี้ เพียงจดจำคำพูดหนึ่งที่ว่า “ พ่อคือ คาราวันฮาร์”และ “ฉัน ดวงวิญญาณนี้คือ คารันฮาร์” (ผู้เดียวที่ดลใจ และ ผู้ที่ทำ) คำพูดนี้จะสามารถทำให้ลูกรักษาสดุลที่ดีมากและลูกจะได้รับพรจากทุกคน เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นคาราวันฮาร์ แทนการพิจารณาตนเองว่าเป็นคารันฮาร์ ก็จะไม่มีความสมดุล และมายากี่ถือโอกาสของเธอ

คติพจน์: เพื่อที่จะทำงานรับใช้ของการพาผู้อื่นไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการแวบมอง เฝ้าแต่หลอมรวมบัพดาตาไว้ในดวงตาของลูก

*** โอม ชานติ ***